

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 6T/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9521100381
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2025:9521100381.79

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Mazúcha a členov senátu JUDr. Ruženy Sabovej a JUDr. Jozefa Piknu na hlavnom pojednávaní konanom 12.05.2025 v Pezinku v trestnej veci proti obž. O. O. stíhanému pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., účinného do 30.04.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný

O. O., narodený XX.XX.XXXX S. N., prezývaný „O.“, trvale bytom Z., S. F. XXXX/XX, toho času v Z., Z. XXXXX, X. A.G. XX, konanie proti ušlému,

ktorý bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 25.11.2022, sp. zn. 6T/17/2021 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07.08.2023, sp. zn. 5To/6/2023 uznaný vinným

v bode 10/

z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., účinného do 30.04.2022, s a z a t o o d s u d z u j e:

Podľa § 173 ods. 5, § 38 ods. 2, § 34 ods. 4 Tr. zák., účinného od 06.08.2024 na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák., účinného od 06.08.2024 obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 25.11.2022, č. k. 6T/17/2021 - 6628 (zv. 21), v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 25.07.2023, č. k. 5To/6/2023 - 7414 (zv. 23), právoplatným 25.07.2023 bol obž. O. O. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., účinného do 30.04.2022 (ďalej len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia obž. O. O. kupoval metamfetamín od J.G., (o ktorého vine, či nevine nebolo právoplatne rozhodnuté), časť metamfetamínu predával, a to v rokoch 2003 až 2005 zabalený v dvoj až v päť mililitrových striekačkách, najmä v mieste svojho bydliska v Z., X.. S. F. XXXX/XX A. T. a L. M. (ktorí už boli odsúdení vo veci Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 2T/8/2021) v množstve 50 až 100 kubíkov minimálne raz za jeden mesiac, kubík minimálne za 700 Sk (23,24 Eur), za rozhodné obdobie obž. O. O. predal A. T. V. L. M. metamfetamín v celkovom množstve nie menej ako 1200 kubíkov metamfetamínu v celkovej hodnote po prepočte 27. 888,80 Eur (24 mesiacov x 50 kubíkov = 1200 x 23,24 Eur = 27.888,- Eur), pričom minimálne od mája 2006 do augusta 2009 obž. O. O. predával väčšinou vo Vinohradoch nad Váhom W. O. (ktorý už bol odsúdený vo veci Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 2T/8/2021) metamfetamín zabalený v injekčných striekačkách po 10 až 20 kubíkov týždenne, potom po 100 kubíkoch v dlhších obdobiach v cene 700 Sk (23,24 Eur) až 750 Sk (24,89 Eur) za 1 kubík, s výnimkou obdobia, keď bol W. O. vo výkone trestu odňatia slobody od 05.05.2008 do 05. 03.2009, za rozhodné obdobie obž. O. O. predal W. O. metamfetamín v celkovom množstve nie menej ako 1040 kubíkov metamfetamínu v celkovej hodnote po prepočte 24. 169,60 Eur (104 týždňov x 10 kubíkov = 1040 x 23,24 = 24.169,60 Eur), obž. O. O. v presne nezistenom období od roku 2009 až do roku 2011 kúpil pred jeho domom v Z., S. F. XXXX/XX najmenej 2 kg pervitínu od M. M. V. O. S. (ktorí už boli odsúdení vo veci Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3T/36/2020) najmenej za 20.000 Eur, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol podľa § 172 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zák., účinného do 30.04.2022 O. uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov nepodmienečne (hroziaca trestná sadzba pätnásť až dvadsať rokov), so zaradením podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia majetku (obligatórne ukladanie) a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky (obligatórne ukladanie).

Bezprostredne po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku bol 25.07.2023 obž. O. nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody a bol vydaný aj príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu (zv. 23, 7384), do ktorého menovaný dobrovoľne nenastúpil a nebolo úspešné ani jeho dodanie do výkonu trestu prostredníctvom polície. Obžalovaný sa totiž od času nadobudnutia právoplatnosti rozsudku nachádzal pre súd na neznámom mieste, teda od 25.07.2023 až do jeho zadržania orgánmi Srbskej republiky dňa 15.03.2024 (zv. 26, 8076). Obžalovaný mal pritom vedomosť o svojom právoplatnom odsúdení, lebo na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu 25.07.2023, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie o zamietnutí jeho odvolania, bol prítomný jeho vtedajší zvolený obhajca JUDr. František Polák (zv. 23, 7376), ktorému bolo následne písomné vyhotovenie uznesenia najvyššieho súdu doručené do vlastných rúk 30.01.2024. Rovnako bolo doručené 19.01.2025 aj jeho druhému obhajcovi Mgr. Krakovskému (zv. 25, 7739). Už 18.02.2024 obž. O. podľa obsahu spisu v Z. vlastnoručne podpísal obhajcovi JUDr. Polákovi (v súčasnosti nie je zapísaný v zozname advokátov) splnomocnenie na podanie dovolania v tejto trestnej veci (zv. 26, 8100), hoci si uznesenie najvyššieho súdu o zamietnutí jeho odvolania ani uznesenia prvostupňového súdu o započítaní výkonu väzby a povinnosti nahradiť trovy konania na doručovacej adrese v odbernej lehote neprevzal a bol v tom čase - od 25.01.2024 v policajnom pátraní (zv. 25, 7872, 7873, 7934). Obžalovaný súdu v tomto konaní až doposiaľ neoznámil novú doručovaciu adresu, hoci bol už v prípravnom konaní poučený o tejto jeho zákonnej povinnosti. Miesto, na ktorom sa obžalovaný zdržiaval sa súd dozvedel až od príslušných orgánov Srbskej republiky po zatknutí obžalovaného dňa 15.03.2024 (zv. 26, 8048, 8076) .

Obžalovaný O. tak nebol v časovom období od 25.07.2023 do 20.01.2025 vo výkone uloženého päťnásťročného trestu odňatia slobody, hoci mu bol 25.07.2023 tento trest nariadený, bol vydaný príkaz na jeho dodanie do výkonu tohto trestu a následne 06.03.2024 boli vydané aj európsky a medzinárodný zatýkací rozkaz (zv. 26, 8049 a nasl).

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 27.01.2025, č. k. 14Nt/1/2024, právoplatným 29.01.2025 bola v uvedenej trestnej veci obž. O. podľa § 400 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 394 ods. 4 písm. b) Tr. por. povolená obnova konania v prospech obžalovaného a bol zrušený (iba) výrok o treste z rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 25.11.2022, sp. zn. 6T/17/2021, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 25.07.2023, sp. zn. 5To/6/2023, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Obnova konania bola povolená aj v prospech spoluobž. F. U..

Obnova konania bola povolená len v časti výroku o treste vzhľadom na nález Ústavného súdu SR č. PL.ÚS1/2021, ktorým vyslovil nesúlad ustanovenia § 58 ods. 2 a 3 Tr. zák. (ustanovenia o treste prepadnutia majetku) s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy SR.

Senát vzhľadom na výrokovú časť uznesenia o povolení obnovy konania, podľa ktorej konajúci súd zrušil výrok o treste z pôvodného rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na novelizované ustanovenie § 76 Tr. zákona, účinného od 06.08.2024 podľa ktorého je výrok o ochrannom dohľade neoddeliteľne spojený s predchádzajúcim uložením trestu a na uloženie tohto trestu môže nadväzovať, dospel k záveru, že súd konajúci o obnove konania zrušil v pôvodnom rozsudku aj výrok o ochrannom dohľade.

Vzhľadom na to, že bol vo vyššie uvedenom rozsudku zrušený výrok o treste, predseda senátu nariadil 03.02.2025 vo veci hlavné pojednávanie na dni 03.04.2025 a 12.05.2025.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom 12.05.2025 (po vylúčení spoluobč. F. U. na samostatné konanie) v prítomnosti obžalovaným zvoleného obhajcu Mgr. Krakovského, po oboznámení podstatnej časti pojednávania vykonal dokazovanie k výroku o treste, najmä podľa § 269 Tr. por. prečítal rozsudok ŠTS z 25.01.2022, sp. zn. 6T/17/2021, uznesenie NS SR z 25.07.2023, 5To/6/2023, lustrácie obžalovaného REGOB, ZVJS, MS SR, RT, CESDAP, správu Srbskej republiky - Ministerstva spravodlivosti a spis ŠTS 14Nt/1/2024.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol doplniť dokazovanie o výpoveď svedka W. O., ktorú navrhoval obhajca obžalovaného, pretože tento svedok bol už v konaní vypočutý, a bola aj prečítaná kópia jeho písomnosti predtým, ako odvolací súd vo veci rozhodol (zv. 21, 6690, 23, 7377). Výpoveď svedka sa týkala totiž najmä výroku o vine obžalovaného, ktorý je v tejto veci už právoplatný, keďže rozhodnutie v rámci obnovy konania sa ho nedotklo. Navyše nový výrok o treste podľa Tr. zák., účinného od 06.08.2024 je odvodený najmä z 2 kg pervitínu (mimoriadne veľké množstvo), ktorý obžalovaný kúpil od M. V. S. (zv. 21, 6690), nie od O..

K výrokom o treste a ochranných opatreniach všeobecne

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. (časová účinnosť) trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný (zásada). Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší (výnimka). Skúmanie možnosti uloženia trestu v konkrétnej veci musí prejsť testom "výhodnosti" pre páchatel'a.

Ochranné opatrenie, ktorým je aj ochranný dohľad sa vždy ukladá podľa zákona účinného v čase, keď sa o ochrannom opatrení rozhoduje, lebo jeho účinky sú primárne viazané na osobnosť páchatel'a.

Ku konaniu po povolení obnovy konania všeobecne

Podľa § 405 písm. a) Tr. por. ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku. Uvedené ustanovenie obsahuje zásadu reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu).

K právnym úpravám trestu odňatia slobody podľa časovej účinnosti

Podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák., účinného do 30.04.2022 kto neoprávnene kúpi, predá, prechováva po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov (odsek 1). Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania (odsek 2), odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v značnom rozsahu (odsek 3).

Podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b), ods. 7 Tr. zák., účinného do 05.08.2024 kto neoprávnené prechováva, kúpi, predá po akúkoľvek dobu psychotropnú látku potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov (ods. 3 a 4). Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 3 alebo 4 závažnejším spôsobom konania (odsek 6). Odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 3 alebo 4 značnom rozsahu (odsek 7).

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák., účinného do 05.08.2024 sa značným rozsahom rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok sumy 266 eur (poznámka súdu: teda 26.600 eur).

Podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 5 písm. a) Tr. zák., účinného od 05.08.2024 kto neoprávnené obchoduje s psychotropnou látkou v nepatrnom množstve, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov (odsek 1). Odňatím slobody na sedem až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania (odsek 3). Odňatím slobody na desať rokov až dvadsaťpäť alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v mimoriadne veľkom množstve (odsek 5).

Podľa § 135d písm. e) Tr. zák., účinného od 05.08.2024 ak množstvo psychotropnej látky presahuje hodnotu nepatrného množstva podľa § 135c, za mimoriadne veľké množstvo sa považuje množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky presahujúce päťtisíc násobok nepatrného množstva uvedeného v treťom stĺpci v prílohe č. 1 alebo v § 135 ods. 2.

Podľa Prílohy č. 1 k zák. č. 300/2005 Z. z. HODNOTY USTANOVUJÚCE NEPATRNÉ MNOŽSTVO OMAMNÝCH A PSYCHOTROPNÝCH LÁTOK - pri metamfetamíne a pervitíne je nepatrným množstvom 0,2 gramu (poznámka: teda mimoriadne veľké množstvo je 1 kg).

Súd vychádzajúc z porovnania výhod právnych úprav po spáchaní činu dospel k záveru, že pre obžalovaného v tejto konkrétnej a individuálne posudzovanej trestnej veci bolo najvýhodnejšie ukladať mu trest odňatia slobody podľa ust. Trestného zákona, účinného od 06.08.2024, lebo trest mohol ukladať už od dolnej hranice trestnej sadzby 10 (desať) rokov. Dolná hranica trestu odňatia slobody bola pre obžalovaného pri tejto účinnosti zákona oveľa výhodnejšia, pretože bola o 5 (päť) rokov nižšia ako dolná hranica trestnej sadzby účinnej v čase spáchania činu a neskorších právnych úprav obsiahnutých v Trestnom zákone, účinných do 05.08.2024.

Horná hranica trestnej sadzby nebola z hľadiska individuálneho skúmania výhodnosti pre obžalovaného v tejto veci podstatná, pretože vzhľadom na zásadu zákazu zmeny k horšiemu po povolení obnovy konania len v prospech obžalovaného, súd nemohol v novom konaní uložiť O. prísnejší trest odňatia slobody ako vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

K tomu na záver súd len konštatuje, že zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 Tr. zák. a spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 48 Tr. zák. sa pri rôznych časových účinnostiach zákona nezmenili.

K právnym úpravám trestu prepadnutia majetku podľa časovej účinnosti

Podľa § 58 ods. 1, 2, 3 Tr. zák., účinného do 30.04.2022 trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatela, ak páchatela odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel získal alebo sa snažil získať majetkový prospech veľkého rozsahu alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, ak odsudzuje páchatela za spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 3 (...) a páchatel nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z výnosu z trestnej činnosti.

Trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak odsudzuje páchatela za spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 alebo 4 alebo § 173 ods. 4 (...).

Podľa § 58 ods. 1, 2, 3 Tr. zák., účinného od 01.05.2022 trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatela, ak páchatela odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za

obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel získal alebo sa snažil získať majetkový prospech veľkého rozsahu alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 3 (...) a páchatel' nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z výnosu z trestnej činnosti.

Trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 7 alebo 8 alebo § 173 ods. 4 (...).

Podľa § 58 ods. 1 Tr. zák., účinného od 20.10.2023 trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, ak páchatel'a odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel' získal alebo sa snažil získať majetkový prospech veľkého rozsahu alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 58 ods. 1, 2 Tr. zák., účinného od 06.08.2024 trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, ak páchatel'a odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za zločin, ktorým páchatel' získal alebo sa snažil získať majetkový prospech vo veľkom rozsahu alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Súd môže trest prepadnutia majetku uložiť iba v prípade, ak uloženie tohto trestu vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, pomery páchatel'a a mieru vplyvu tohto trestu na rodinu páchatel'a a jeho blízke osoby považuje za primerané. Trest prepadnutia majetku súd neuloží najmä vtedy, ak páchatel' nahradí škodu v celom rozsahu alebo vydá v celom rozsahu trestným činom získaný prospech a úžitky z neho.

Pokiaľ išlo o trest prepadnutia právna úprava Trestného zákona, účinná od 06.08.2024 bola pre obžalovaného rovnako najpriaznivejšia, pretože napriek tomu, že bol O. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu a bol mu ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody súd už nemusel obligatórne ukladať aj trest prepadnutia majetku.

K ochrannému dohľadu

Podľa § 76 ods. 1, 2, 3 Tr. zák., účinného od 06.08.2024 ochranný dohľad môže (fakultatívne) súd uložiť páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát odsúdený za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, alebo páchatel'ovi zločinu, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život. Súd môže na návrh prokurátora alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu uložiť odsúdenému pred skončením výkonu trestu odňatia slobody ochranný dohľad aj bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, ak vzhľadom na správanie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Ochranný dohľad nemožno uložiť mladistvému a odsúdenému, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie.

Vychádzajúc z tejto právnej úpravy v čase prípadného ukladania ochranného dohľadu je evidentné, že za trestný čin, pre ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený, nie je nevyhnutné obligatórne ukladať aj ochranný dohľad.

Z týchto všetkých dôvodov súd posúdením novej aplikácie rôznych právnych úprav na posudzovanú individuálnu vec obž. O.V. dospel k záveru, že pri ukladaní trestu a úvahách o ochrannom opatrení je pre obžalovaného najvýhodnejšie aplikovanie Trestného zákona, účinného od 06.08.2024. K tomu treba dodať, že pri skúmaní výhodnosti je vždy nevyhnutné aplikovať staršiu alebo novšiu úpravu Trestného

zákona ako celok a nemožno z jednotlivých zákonov (noviel) vyberať selektívne ustanovenia, ktoré sú pre obžalovaného priaznivejšie a takto kombinovať prvky staršej a novej právnej úpravy.

Všeobecne k výroku o treste a ochrannom dohľade

Súd pri úvahách o výroku o treste vychádzal zo zásad uvedených vo všeobecnej i osobitnej časti Trestného zákona. Účelom trestu je ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Cieľom uplatňovania tejto zásady je uložiť páchatelovi trestného činu trest, ktorý by mal byť určitou formou odplaty spoločnosti a to forme ujmy na osobnej slobode, majetkových, alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť len súd podľa Trestného zákona za spáchaný trestný čin, pričom ujma nie je účelom trestu, ale iba prostriedkom ako ho dosiahnuť. Okrem toho je účelom trestu aj ochrana spoločnosti, teda zabrániť páchatelovi v páchaní trestnej činnosti a samozrejme ide aj o prevenciu a to individuálnu, teda pôsobenie na odsúdeného, aby v budúcnosti viedol riadny život i generálnu, teda pôsobenie trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločných pravidiel môžu byť odsúdení. K zásadám ukladania trestov patrí aj vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Trest môže byť páchatelovi uložený len na základe zákona. Možno pri tom uložiť len taký druh a výmeru trestu, pri ktorom bude splnený účel tohto trestu, pričom trest má spôsobiť len takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Trestný zákon vždy presne ustanovuje, aký druh trestu možno uložiť za konkrétny trestný čin a aké podmienky musia byť splnené na uloženie daného druhu trestu. Všetky tieto podmienky sú stanovené vo všeobecnej časti Trestného zákona. V osobitnej časti Trestného zákona sa stanovuje v rámci každej skutkovej podstaty trestného činu horná, prípadne i dolná hranica trestu odňatia slobody. Pri výmere konkrétneho trestu je nevyhnutné prihliadať na prípadné zvýšenia, či zníženia týchto hraníc, na základe zásad ustanovených osobitnou časťou Trestného zákona (napríklad na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, úhrnný, spoločný súhrnný trest).

Súd potom pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery prihliadne aj na konkrétne okolnosti, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

V súvislosti s ukladaním trestov v prejednávanej veci je potrebné uviesť, že následky drogovej trestnej činnosti sú vysoko spoločensky nežiadúce, pretože proces liečby drogovo závislých osôb je zložitý, dlhodobý a zaťažuje nielen samotného závislého človeka, ale aj celú jeho rodinu vrátane manžela, detí a rodičov. Takáto závislosť sa nedá vyliečiť, dá sa iba liečiť, pričom úspešnosť liečby je podmienená bezpodmienečnou abstinenciou, ktorá je ťažšie dosiahnuteľná v podmienkach ľahkej dostupnosti drog. Obžalovaný bol uznaný vinným kvôli tomu, že prispieval k ľahšej dostupnosti drog a teda prispieval k závažným následkom s tým spojených v osobnom i rodinnom živote rôznych osôb.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

K výroku o treste obž. O.

Súd obžalovanému O. O. ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od 10 do 25 rokov (v podstate do 15 rokov). U obžalovaného poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák. nezistil. Rovnako u obžalovaného nezistil priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., aj keď podľa odpisu z registra trestov má obžalovaný 1 (jeden) záznam. Na obžalovaného sa však hľadí, ako keby odsúdený nebol (vec OS Galanta sp. zn. 2T/36/1985). Súd najmä vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného i dĺžku doby, ktorá uplynula od spáchania trestného činu považoval za primerané a spravodlivé uložiť mu trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 10 (desať) rokov

nepodmienečne. Súd už v pôvodnom rozsudku uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici vtedy účinnej trestnej sadzby a preto opätovne rozhodujúc obžalovanému znovu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici. V tomto smere prihliadol v podstatnej časti k tomu, že od dokonania činu obžalovaným uplynula dlhšia doba.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu a preto by na výkon uloženého trestu odňatia slobody mal byť podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súd však so zreteľom na závažnosť trestného činu, mieru narušenia obžalovaného i odstup času od dokonania činu mal za to, že náprava obžalovaného bude dostatočne zaručená aj v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. U obžalovaného totiž platí fikcia neodsúdenia. Okolnosti prípadu, jeho závažnosť, nevylučujú zaradenie obžalovaného do tohto stupňa stráženia aj s poukazom na to, že k dokonaniu činu došlo ešte v roku 2011 a zo spisového materiálu nevyplýva, že by sa obžalovaný odvtedy dopúšťal obdobnej, prípadne inej trestnej činnosti.

Prokurátor v záverečnej reči nenavrhol aj uloženie trestu prepadnutia majetku. Na uloženie trestu prepadnutia majetku u obžalovaného podľa Tr. zák., účinného od 06.08.2024 neboli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky. Obžalovaný sa konania dopustil v celkovom rozsahu 72.058,40 eur a preto i vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, pomery páchatel'a a mieru vplyvu tohto trestu na rodinu páchatel'a a jeho blízke osoby súd uloženie tohto trestu ani nepovažoval za primerané.

Ochranný dohľad súd v obnovenom konaní obžalovanému už neukladal, lebo nedospel k záveru, že po výkone uloženého trestu odňatia slobody sa nebude dať očakávať vedenie riadneho života menovaným. Súdu sa skôr javilo, že takto uložený trest odňatia slobody a jeho výkon individuálnym pôsobením na obž. O. zabezpečí, aby sa obžalovaný už v budúcnosti nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti. V tomto smere súd prihliadol najmä jeho doterajší spôsob života (fikcia neodsúdenia pred spáchaním činu), i na skutočnosť, že podľa spisu obžalovaný po dokonaní trestnej činnosti v tejto veci nebol odsúdený (ani nebol stíhaný) pre ďalšiu trestnú činnosť. Povaha spáchanej trestnej činnosti v tejto veci, najmä odstup času od jej dokonania úplne nevylučuje reálne očakávania, že obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Ku konaniu proti ušlému

Bezprostredne po nadobudnutí právoplatnosti pôvodného rozsudku bol obž. O. nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody, bol vydaný aj príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu, následne európsky zatýkací rozkaz i medzinárodný zatýkací rozkaz. Obž. O. na výkon trestu dobrovoľne nenastúpil a nebolo úspešné ani jeho dodanie do výkonu trestu, pretože od času nadobudnutia právoplatnosti rozsudku sa menovaný nachádzal pre súd na neznámom mieste, teda od 25.07.2023 až do jeho zadržania dňa 15.03.2024 orgánmi Srbskej republiky. Na doručovacej adrese si písomnosti súdu nepreberal. Obžalovaný mal pritom vedomosť o svojom právoplatnom odsúdení, lebo na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie o zamietnutí jeho odvolania, bol prítomný jeho vtedajší zvolený obhajca JUDr. František Polák (zv. 23, 7376), ktorému bolo následne 30.01.2024 doručené do vlastných rúk písomné vyhotovenie uznesenia najvyššieho súdu (zv. 25, 7739). Už 18.02.2024 obž. O. vlastnoručne podpísal podľa obsahu spisu v Z. obhajcovi JUDr. Polákovi (v súčasnosti nie je zapísaný v zozname advokátov) splnomocnenie na podanie dovolania v tejto trestnej veci (zv. 26, 8100), hoci bol v tom čase v policajnom pátraní.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 27.01.2025, č. k. 14Nt/1/2024, právoplatným 29.01.2025 bola v uvedenej trestnej veci obž. O. podľa § 400 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 394 ods. 4 písm. b) Tr. por. povolená obnova konania v prospech obžalovaného a bol zrušený (iba) výrok o treste z rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 25.11.2022, sp. zn. 6T/17/2021 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 25.07.2023, sp. zn. 5To/6/2023, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Obnova konania bola povolená len vo vzťahu k výroku o treste vzhľadom na nález Ústavného súdu SR č. PL.ÚS1/2021, ktorým vyslovil nesúlad ustanovenia § 58 ods. 2 a 3 Tr. zák. (ustanovenia o treste prepadnutia majetku) s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy SR.

Vzhľadom na to, že bol vo vyššie uvedenom rozsudku zrušený výrok o treste, predseda senátu nariadil 03.02.2025 vo veci hlavné pojednávanie na dni 03.04.2025 a 12.05.2025. Predvolanie na hlavné pojednávanie predseda senátu doručil 11.02.2025 obžalovanému na jeho doručovaciu adresu v Slovenskej republike a prostredníctvom právnej pomoci 14.03.2025 aj na jeho aktuálne miesto pobytu v Z.. Obžalovaný v zápisnici o doručení písomností i predvolania zo 14.03.2025 (zv. 29, 8879, súdu bola doručená až 23.04.2025) uviedol, že v tej veci prevzal predvolanie na pojednávanie v dňoch 03.04.2025 a 12.05.2025, na Slovensku má obhajcu, ktorý sa na pojednávanie dostaví a na radu svojho obhajcu nepodpíše vyhlásenie, že žiada o vykonanie pojednávania vo svojej neprítomnosti.

Predseda senátu 03.02.2025 súbežne písomne vyzval Mgr. Krakovského, aby sa v lehote 5 (piatich) pracovných dní písomne vyjadril, či aj v tomto konaní obhajuje obž. O., pretože plnomocenstvo ešte z konania o obnove konania nebolo v tomto smere zrozumiteľne formulované. Mgr. Krakovskému bola výzva doručená už 05.02.2025 (zv. 27, 8597). Mgr. Krakovský v určenej lehote (ani doposiaľ) na výzvu súdu písomne nereagoval. Na písomnú výzvu súdu z 03.02.2025 (zv. 27, 8603) v určenej lehote 15 (pätnásť) dní v tomto smere nereagoval ani obž. O., hoci mu výzva bola doručená už 07.02.2025 poštou a následne aj prostredníctvom právnej pomoci (zv. 27, 8598, zv. 28, 8810, 8879). Vzhľadom na nečinnosť obž. O. a Mgr. Krakovského predseda senátu Mgr. Krakovského 28.02.2025 písomne vyrozumel o tom, že výkladom plnomocenstva ešte z konania o obnove konania v prospech obžalovaného, ho považuje za zvoleného obhajcu aj v tejto predmetnej veci a zároveň mu doručil upovedomenie o termíne hlavného pojednávania, ktoré mu bolo doručené 13.03.2025 (zv. 28, 8760), ale zároveň vzhľadom na nečinnosť obž. O. a obhajcu Mgr. Krakovského, z ktorej hrozila reálna obava zmarenia nariadeného hlavného pojednávania pre neprítomnosť zvoleného obhajcu, ustanovil v rovnaký deň aj náhradného obhajcu. Obžalovaný a jeho obhajca Mgr. Krakovský na tieto okolnosti ani po doručení písomností písomne znovu nereagovali a to až do 27.03.2025, teda štyri dni pred nariadeným termínom hlavného pojednávania. Obž. O. vtedy prvýkrát súdu, napriek predchádzajúcim písomným výzvam, na ktoré nereagoval, až 02.04. 2025 písomne potvrdil, že Mgr. Krakovský je jeho splnomocneným obhajcom aj v tejto trestnej veci (zv. 28, 8111).

Obhajca obžalovaného Mgr. Krakovský e-mailovým podaním doručeným súdu 27.03.2025, s potvrdeným elektronickým podpisom 28.03.2025 (teda prvýkrát písomne po uplynutí 35 - ich pracovných dní a 47-mich kalendárnych dní od prvej výzvy súdu), hoci ide o konanie s medzinárodným prvkom a zároveň len štyri dni pred termínom pojednávania písomne odpovedal súdu, ale hneď rovno tak, že požiadal o ospravedlnenie neúčasti na hlavnom pojednávaní a odročenie termínu hlavného pojednávania s tým, že sa na nariadené termíny pojednávania v dňoch 03.04.2025 a 12.05.2025 neustanoví z dôvodu výsluchov iného klienta v trestnej veci vedenej na Prezídium Policajného zboru pod ČVS: A.-X/ÚBOK-T.-Z.-XXXX, ktoré boli naplánované už pár mesiacov vopred (teda musel o nich vedieť už k 13.03.2025, keď mu bolo doručené upovedomenie o hlavnom pojednávaní) a účasti na Majstrovstvách sveta v hokeji vo Švédsku od 08. až 13. 05. 2025. Zároveň súdu oznámil, že obž. O. trvá na tom, aby ho na hlavnom pojednávaní osobne zastupoval. V záujme toho, aby nebol nový termín konania nariadený na deň, kedy by mohlo dôjsť ku kolízii už so skôr nariadenými úkonmi požiadal, aby pojednávanie nebolo odročené na 07., 10., 11., 14. až 22., 24., 30., apríla 2025, 06., 08. až 13., 15., 29., 30. a 31. mája 2025, 06. a 07., 25. júna 2025 a 11. septembra 2025. V týchto súvislostiach treba podotknúť, že obž. O. súdu v Subotici ešte 14.03.2025 uviedol, že na hlavné pojednávanie sa ustanoví jeho obhajca.

Predseda senátu obhajcovi 28.03.2025 písomne oznámil, že ospravedlnenie jeho neúčasti nie je dostatočné, nariadené termíny hlavného pojednávania nie sú zrušené a pojednávanie v nariadených termínoch sa bude konať s tým, že obž. O. je povinný na nariadené termíny hlavného pojednávania sa ustanoviť. Následne na to obhajca Mgr. Krakovský e-mailom 28.03.2025 zaslal súdu kópiu ospravedlnenia a nesúhlasu s vykonaním hlavného pojednávania v neprítomnosti obž. O., ktorá bola súdu doručená aj v origináli až 02.04.2025. Podstatou podania obž. O. bolo, že sa v súčasnosti nachádza v Z. a z uvedeného dôvodu sa nariadeného pojednávania nezúčastní. Zároveň oznámil, že výslovne nesúhlasí, aby sa nariadené hlavné pojednávanie 03.04.2025 a 12.05.2025 uskutočnilo bez jeho osobnej prítomnosti, resp. bez prítomnosti jeho splnomocneného obhajcu Mgr. Krakovského. Predseda senátu obhajcovi a obžalovanému dňa 31.03.2025 (obhajcovi ihneď aj e-mailom) písomne oznámil, že nariadené termíny hlavného pojednávania neruší, obžalovaný je povinný na hlavné pojednávanie sa ustanoviť, pretože ospravedlnenie nie je dostatočné. Obž. O., ani jeho obhajca sa na hlavné pojednávanie začaté 03.04.2025 o 09.00 h. ani napriek tomu neustanovili a súdu v priebehu pojednávania dňa 03.04.2025 o 9.21 hod. bolo doručené elektronické podanie obhajcu Mgr. Krakovského, že sa hlavného pojednávania zúčastní náhradný obhajca Mgr. Antal a účasťou náhradného obhajcu bude obhajoba zabezpečená. Obž. O. je však pripravený poskytnúť súdu plnú súčinnosť iba vtedy, ak ho bude osobne obhajovať na hlavnom pojednávaní. Ďalej uviedol, že v žiadosti o odročenie uviedol všetky doteraz známe úkony v iných veciach na pár mesiacov vopred a je teda možné odročiť hlavné pojednávanie na termín, ktorého sa bude môcť zúčastniť.

Po otvorení hlavného pojednávania 03.04.2025 predseda senátu zistil, že obž. O. sa na hlavné pojednávanie neustanovil napriek tomu, že bol riadne a včas predvolaný. Na hlavné pojednávanie sa ustanovil náhradný obhajca Mgr. Antal. Obžalovaný sa podľa vyjadrení neustanovil na hlavné pojednávanie iba z dôvodu, že sa nachádza v Z. a uviedol, že sa pojednávania chce zúčastniť iba v prítomnosti svojho zvoleného obhajcu Mgr. Krakovského. Práve však z dôvodu, že by neúčastou obhajcu

Mgr. Krakovského mohol byť zmarený už nariadený termín hlavného pojednávania, bol obžalovanému ustanovený náhradný obhajca, čo mu bolo známe. V zmysle Trestného poriadku má náhradný obhajca rovnaké práva a povinnosti ako riadne zvolený obhajca. Sám riadne zvolený obhajca Mgr. Krakovský súdu 03.04.2025 písomne oznámil, že obhajoba obž. O.V. je na pojednávaní náhradným obhajcom riadne zabezpečená. Z dôvodu nedôvodného neustanovenia sa a zároveň nemožnosti vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného bola O. uložená poriadková pokuta.

Súd teda nemohol vykonať hlavné pojednávanie 03.04.2025 v neprítomnosti obžalovaného, pretože podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať (...) ak ide o trestný čin na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody ktorého horná hranica prevyšuje 10 rokov. Obžalovaný podľa § 252 ods. 3 Tr. por. výslovne neodmietol účasť na nariadenom hlavnom pojednávaní, ani výslovne nepožiadala aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti (iba v prítomnosti obhajcu), preto súd nemal splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania podľa § 252 ods. 2, 3 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, aj keď boli obžalovanému do vlastných rúk doručené predvolanie a ostatné písomnosti a na pojednávaní bol prítomný náhradný obhajca a teda bolo zabezpečené právo na obhajobu obžalovaného v celom rozsahu. Obžalovaný mal povinnosť sa na hlavné pojednávanie ustanoviť bez ohľadu na to, či sa na toto pojednávanie ustanovil alebo neustanovil jeho zvolený obhajca.

Neúčasť druhého spoluobž. F. U. (aktuálne vo vydávacej väzbe) nebránila vo vykonaní hlavného pojednávania u obž. O. O., pretože spoluobž. U. mohol byť vylúčený na samostatné konanie.

Podľa § 358 ods. 1 Tr. por. konanie podľa ustanovení tohto dielu (konanie proti ušlému) možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len ušlý). Podľa § 361 Tr. por. konanie proti ušlému sa vykonáva na základe opatrenia predsedu senátu.

Podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Tr. por. všetky písomnosti určené obžalovanému, obvinenému sa doručujú iba obhajcovi. Predvolanie na hlavné pojednávanie sa tiež vhodným spôsobom uverejní a doručí sa na adresu, ktorú obvinený uviedol, alebo inú adresu, na ktorej by sa s ohľadom na známe alebo zistené skutočnosti mohol zdržiavať. Hlavné pojednávanie sa potom vykoná v neprítomnosti obvineného a to bez ohľadu na to, či sa obvinený o ňom dozvedel.

Preskúmaním dovedy zaobstaraného spisového materiálu, vyjadrení obžalovaného a jeho obhajcu predseda senátu dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky podľa § 358 ods. 1 Tr. por. vykonať ďalšiu časť konania pred súdom proti obž. O. ako proti ušlému, pretože sa vyhýbal vedenému trestnému konaniu pobytom v cudzine. Napriek tomu, že obžalovanému bolo riadne a včas doručené predvolanie na hlavné pojednávanie na doručovacej adrese v Slovenskej republike a navyše i prostredníctvom právnej pomoci 14.03.2025 v Srbsku, tento sa na hlavné pojednávanie bez dostatočného ospravedlnenia neustanovil. Dôvod uvádzaný obžalovaným a jeho obhajcom nebol totiž dôvodom na ospravedlnenie neúčasti obžalovaného na nariadenom hlavnom pojednávaní, lebo mal povinnosť sa na pojednávanie ustanoviť bez ohľadu na to, či sa na pojednávanie ustanovil aj jeho zvolený obhajca, pričom jeho obhajoba bola riadne zabezpečená účasťou náhradného obhajcu, čo konštatoval v písomnom podaní 03.04.2025 aj jeho zvolený obhajca Mgr. Krakovský .

V týchto súvislostiach, pri skúmaní úmyslu obž. O. vyhýbať sa trestnému konaniu, je potrebné opakovane uviesť, že v tejto veci bol už obžalovanému 25.07.2023 právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov nepodmienečne, ktorý podľa § 408 ods. 1 písm. b) Tr. por. bol obžalovaný povinný nastúpiť ihneď. Dňa 25.07.2023 predseda senátu Najvyššieho súdu SR aj nariadil výkon 15 - ročného nepodmienečného trestu obžalovanému i vydal príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu (zv. 23, 7385, 7388). Obž. O. sa však verejného zasadnutia na Najvyššom súde SR nezúčastnil, súd rozhodol v jeho neprítomnosti, len v prítomnosti jeho zvoleného obhajcu (zv. 23, 7376). Z týchto dôvodov nebol ihneď z verejného zasadnutia súdu dodaný do výkonu trestu. Podľa obsahu spisu obž. O. sa po právoplatnom uložení trestu začal zdržiavať pre súd na neznámom mieste (predtým sa celého súdneho konania na prvostupňovom súde osobne zúčastňoval), pričom aj Ústav na výkon trestu odňatia slobody Bratislava 01.08.2023 oznámil, že menovaný nenastúpil výkon uloženého trestu odňatia slobody. Okresné riaditeľstvo PZ v Seredi 24.08.2023 (zv. 23, 7445) písomne na výzvu súdu informovalo, že obž. O. na adrese trvalého pobytu bol opakovane nezastihnutý a ani vyťažovaním občanov v meste Sereď nebolo zistené, kde by bolo možné menovaného zastihnúť, prípadne na akej adrese sa zdržiava (zv. 23, 7445). Obžalovaný si na ním uvedenej doručovacej adrese neprebral fyzicky ani písomné vyhotovenie uznesenia odvolacieho súdu (zv. 25, 7934 - zásielka neprevzatá v odbernej lehote 19.01.2024). Konajúcemu súdu žiadnym spôsobom neoznámil svoj aktuálny pobyt. Zdržiavanie sa pre súd a orgány polície na neznámom mieste však obžalovanému nebránilo v tom, že v čase policajného

pátrania po jeho osobe 18.02.2024 podľa obsahu spisu v Seredi vlastnoručne podpísal obhajcovi JUDr. Františkovi Polákovi (v súčasnosti už nie je zapísaný v zozname advokátov) splnomocnenie na podanie dovolania v tejto veci (zv. 26, 8100), čo zároveň znamenalo, že mal vedomosť o svojom právoplatnom odsúdení a zákonnej povinnosti nastúpiť výkon uloženého trestu. Následne Okresné riaditeľstvo PZ v Galante 15.02.2024 súdu písomne oznámilo, že v rámci operatívno-pátracej činnosti bola získaná informácia, že obžalovaný mal už v čase pred potvrdzujúcim rozsudkom Najvyššieho súdu SR v lete 2023 odcestovať do zahraničia, kde mal úmysel sa ukrývať pred nástupom do výkonu trestu na bližšie nezistenom mieste v Srbskej republike, v prihraničnej maďarsky hovoriacej oblasti, kde mu mal poskytovať zázemie jeho priateľ Z. V., trvale bytom v Z., ktorý je občanom Srbska a bol taktiež políciou hľadaný pre podozrenie z rozsiahlej drogovej trestnej činnosti, pričom na túto osobu boli vydané zatýkacie rozkazy v inej trestnej veci Špecializovaného trestného súdu. Obžalovaný O. mal podľa policajnej správy občasne zo Srbska vycestovať aj do Švajčiarska a navštevovať svoju dcéru, ktorá tam dlhodobo žije. Z týchto dôvodov polícia navrhla okrem vydaného príkazu na dodanie do výkonu trestu (vnútroštátneho) vydať aj európsky a medzinárodný zatýkací rozkaz za účelom dodania obž. O. do výkonu trestu odňatia slobody. V ďalšej správe Prezídium PZ, národná centrála osobitných druhov kriminality dňa 05.03.2024 (zv. 26, 8047) písomne oznámila, že vykonávala proces pátrania po obž. O., ktorý sa mal zdržiavať v Srbsku, kde by mohol byť zadržaný na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu. Menovaný sa v Srbsku neprihlásil napriek povinnosti do Registra pobytu cudzincov a občasne ho podľa operatívno - pátracej činnosti chodila navštevovať manželka, naposledy spolu s osobou T. A. (zv. 26, 8048). Z týchto dôvodov bol na menovaného 06.03.2024 vydaný súdom európsky i medzinárodný zatýkací rozkaz (zv. 26, 8049 a nasl.). Interpol Belehrad prostredníctvom Interpolu Bratislava 15.03.2024 tunajšiemu súdu nakoniec oznámil, že obž. O. bol zadržaný príslušnými srbskými orgánmi na základe vydaného medzinárodného zatýkacieho rozkazu (zv. 26, 8076) a následne boli zaslané srbskej strane preložené listiny v rámci extradície menovaného. Podľa oznámenia z 18.03.2024 (zv. 26,8083) bol obž. O. Vyšším súdom v Subotici vzatý do extradičnej väzby. Interpol Belehrad však 06.02.2025 tunajšiemu súdu oznámil, že rozhodnutím Vysokého súdu v Subotici, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu v Novom Sade č. Kž- KRE 23/24 z 19.12.2024 bolo vydanie obž. O. do Slovenskej republiky zamietnuté (zv. 28, 8655). Rozhodnutie súdu s jeho odôvodnením zatiaľ nebolo doručené.

Z celkového konania obž. O. v tejto trestnej veci (na rozdiel od konania o obnove konania) a to pred i po nariadení hlavného pojednávania bol podľa predsedu senátu preukázaný jeho úmysel naďalej sa vyhýbať pobytom v cudzine trestnému konaniu v tejto trestnej veci. Obž. O. napriek tomu, že mal nepochybne vedomosť o svojom právoplatnom odsúdení, zdržiaval sa od 25.07.2023 až do svojho zadržania 15.03.2024 pre súd na neznámom mieste. Konajúcemu súdu neoznámil miesto svojho pobytu ani iný kontakt. Na vypátranie jeho pobytu museli byť použité nemalé prostriedky a sily Policajného zboru Slovenskej republiky i európskych policajných a justičných orgánov. V čase zatajovania svojho pobytu pred súdom sa však preukázateľne kontaktoval so svojim vtedajším obhajcom (podpísanie plnomocnenstva v Seredi). Na svojej súdu nahlásenej doručovacej adrese v Slovenskej republike fyzicky nepreberal a doposiaľ nepreberá doručované písomnosti napriek tomu, že v prípravnom konaní aj v súdnom konaní bol poučený o povinnosti uviesť doručovaciu adresu (§ 37 Tr. por.) a jej prípadnú zmenu. Konajúcemu súdu doposiaľ sám neoznámil miesto svojho pobytu a akýkoľvek kontakt. Na doručované výzvy súdu z 03.02.2025 týkajúce sa nariadeného hlavného pojednávania obžalovaný v súdom určených lehotách nereagoval, hoci mu boli okrem doručovacej adresy v Slovenskej republike doručené aj do Srbska a to už 07.02.2025 (zv. 27, 8598A). Rovnako na písomnú výzvu súdu z 03.02.2025 (27, 8596) v určenej lehote písomne nereagoval ani jeho zvolený obhajca v tejto veci Mgr. Krakovský (zv. 27,8596). Z týchto dôvodov, keďže obžalovaný ani jeho obhajca nereflektovali na výzvy súdu, aby nedošlo k zmareniu nariadeného hlavného pojednávania musel byť 28.02.2025 (zv. 28, 8758) obž. O. v tejto veci ustanovený náhradný obhajca. Opatrenie o ustanovení náhradného obhajcu bolo následne obž. O. doručené 10.03.2025 a zvolenému obhajcovi Mgr. Krakovskému 13.03.2025. Obž. O. a jeho obhajca sa začali písomne ospravedlňovať až po ustanovení náhradného obhajcu, aj to nedostatočne, napriek tomu, že pred ustanovením náhradného obhajcu na písomné výzvy súdu nereagovali a to až 27.03.2025, teda štyri dni pred otvorením hlavného pojednávania. Ospravedlnenia boli nedostatočné a O. mal povinnosť na hlavné pojednávanie 03.04.2025 sa ustanoviť, pričom bola v celom rozsahu zaručená jeho obhajoba. S ohľadom na uvedené sa javilo správanie obž. O. ako obštrukčné s cieľom aj po ustanovení náhradného obhajcu zmarit' nariadené termíny hlavného pojednávania. Obž. O. mal totiž zákonnú povinnosť, napriek obsahu jeho a obhajcových písomných podaní, sa na nariadené hlavné pojednávanie ustanoviť, čo súd obidvom - obžalovanému i jeho obhajcovi písomne oznámil, bez ohľadu na to, či sa ustanoví, alebo neustanoví jeho zvolený obhajca. Obžalovaný sa napriek tomu neustanovil, ani nedal súhlas na

vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti, pričom v predvolaní bol riadne poučený o tom, že súd nemôže bez jeho súhlasu vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Hlavné pojednávanie 03.04.2025 preto, aj napriek ustanoveniu sa náhradného obhajcu, nemohlo byť vykonané.

Celkové vyššie popísané konanie obž. O. po právoplatnom odsúdení, pred aj po nariadení hlavného pojednávania v tejto veci vo svojom súhrne, čiastočne v spojitosti i s konaním jeho zvoleného obhajcu, preukazovali úmysel obžalovaného aj naďalej sa vyhýbať pobytom v cudzine - v Srbsku vedenému trestnému konaniu (možnému rozhodnutiu o výroku o treste), pretože na hlavné pojednávanie obž. O.Č. mal možnosť (i povinnosť) sa ustanoviť, keďže vydaný európsky i medzinárodný príkaz boli na menovaného tunajším súdom 30.01.2025 odvolané a podľa správy Interpolu Bratislava z 10.03.2025 (zv. 28, 8875) aktuálne obžalovaný nebol vedený v národnom ani medzinárodnom pátraní už od 06.02.2025. Vzdialenosť zo Subotice do sídla súdu bola pritom iba 419 kilometrov (cca 4 h jazdy autom). Obhajoba obžalovaného na nariadenom pojednávaní bola účasťou náhradného obhajcu v celom rozsahu zabezpečená. Konanie v pôvodnom konaní pritom prebehlo v podstatnej časti v jeho prítomnosti. O. nemal oprávnenie podmieňovať jeho ustanovenie na hlavné pojednávanie ustanovením sa aj jeho zvoleného obhajcu. Obžalovaný mal totiž povinnosť na predvolanie sa na súd ustanoviť a následne by súd rozhodol, či sú splnené podmienky aj na vykonanie nariadeného hlavného pojednávania. Ďalej predseda senátu považuje za nevyhnutné uviesť, že zatiaľ v tomto konaní (nepoznajúc dôvody predchádzajúceho nevydania obžalovaného) nevydával nový európsky a medzinárodný zatýkací rozkaz na O., ktorý aj keď bolo vydané opatrenie o konaní proti ušlému, mal možnosť plne využiť svoje právo a osobne sa zúčastniť nariadeného hlavného pojednávania 12.05.2025, keďže bol naň riadne a včas predvolaný a na hlavnom pojednávaní bolo a je zabezpečené jeho právo na obhajobu v celom rozsahu (doručené obžalovanému i obhajcovi Mgr. Krakovskému 09.04.2025, zv. 28, č.l.8849, 8849).

Vyhodnotením všetkých týchto konkrétnych skutočností komplexne mal predseda senátu za to, že obž. O. sa v aktuálnom štádiu konania tejto trestnej veci úmyselne vyhýbal vedenému trestnému konaniu pobytom v cudzine - v Srbsku, dôvody neustanovenia sa na hlavné pojednávanie 03.04.2025 boli iba obštrukčné, aj s poukazom na jeho predchádzajúce konanie v tejto veci a keďže hlavné pojednávanie nebolo možné vykonať v jeho neprítomnosti bez jeho súhlasu a predchádzajúca žiadosť Slovenskej republiky o vydanie obžalovaného zo Srbska nebola úspešná, predseda senátu opatrením rozhodol tak, že ďalšie konanie voči obžalovanému sa vykoná ako konanie ako proti ušlému (zv. 28, 8842).

Na odročené hlavné pojednávanie konané 12.05.2025 sa ustanovil zvolený obhajca obž. O. Mgr. Krakovský a náhradný obhajca obž. O. i obž. U. Mgr. Antal.

Súd podľa § 23 ods. 1 Tr. por. najskôr vylúčil spoluobž. F. U. na samostatné konanie, aby mohol konať o obž. O., pretože obž. U. vo vydávacej väzbe vo väznici v Londýne síce prevzal súdom doručované predvolanie a iné písomnosti, ale následne odmietol podpísať potvrdenie o ich prevzatí, termín jeho eventuálneho vydania do Slovenskej republiky nebol známy, jeho náhradný obhajca uviedol, že obžalovaný nedal súhlas s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti a medzi skutkom, pre ktorý bol právoplatne odsúdený a skutkom obž. O. nebola bezprostredná súvislosť. Súd aj voči spoluobž. U. nemohol konať ako proti ušlému, pretože bol vo vydávajúcej väzbe (zv. 29, 8965 a nasl.) . Obhajcovi Mgr. Krakovskému i náhradnému obhajcovi Mgr. Antalovi bolo riadne a včas doručené predvolanie obž. O. na hlavné pojednávanie (§ 361 ods. 1 Tr. por., zv. 28, 8841, 8849), keďže išlo o konanie proti ušlému. Predvolanie obžalovaného na hlavné pojednávanie bolo uverejnené aj na úradnej tabuli súdu a jeho webovej stránke (§ 361 ods. 2 Tr. por., zv. 28, 8861, 8869, zv. 29, 8987). Predvolanie obžalovanému bolo doručené na adresu jeho trvalého pobytu v Slovenskej republike, ktorú obžalovaný nahlásil aj ako doručovaciu adresu (§ 362 ods. 2 Tr. por., zv. 27, 8598A) a bolo doručované aj na jeho adresu do Srbska (§ 362 ods. 2 Tr. por., zv. 28, 8850A). Zvolený obhajca a jeho náhradný obhajca boli zároveň včas a riadne upovedomení o nariadenom termíne hlavného pojednávania (zv. 28, 8760). Obž. O., zvolený obhajca Mgr. Krakovský, náhradný obhajca Mgr. Antal boli zároveň poučení o tom, že obžalovaný má možnosť zúčastniť sa odročeného hlavného pojednávania 12.05.2025 napriek tomu, že predseda senátu vydal opatrenie o konaní proti ušlému, keďže všetkým trom bolo doručené opatrenie o konaní proti ušlému obsahujúce uvedené (zv. 28, 8848, 8849,8849A). Zhrnutím vyššie uvedeného súd vykonal všetko preto, aby bola na hlavnom pojednávaní zabezpečená obhajoba obžalovaného a zároveň obžalovaný mal možnosť byť prítomný na hlavnom pojednávaní a vyjadriť sa ku všetkým dôkazom vykonávaným k výroku o treste.

Obžalovaný však tieto svoje práva v súdnom konaní neuplatnil, naopak súd vyhodnotil jeho celkové konanie a správanie ako obštrukčné a preto súd viazaný aj zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania s poukazom na to, že nebolo možné bez jeho žiadosti konať v jeho neprítomnosti, nemohol konať inak,

ako proti ušlému (§ 2 ods. 7, § 358 a nasl. Tr. por.). Obhajoba obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola v celom rozsahu zabezpečená účasťou zvoleného obhajcu. Senát preto na hlavnom pojednávaní rozhodol, že podľa § 361 ods. 2 Tr. por. sa aj hlavné pojednávanie 12.05.2025 vykoná v neprítomnosti obž. O. O. - ako konanie proti ušlému.

Obhajca mal výhrady ku konaniu proti ušlému. Súd však znovu opakuje, že obž. O. bolo predvolanie na hlavné pojednávanie 03.04.2025 riadne a včas doručené. Jeho obhajoba bola na hlavnom pojednávaní v plnej miere zabezpečená. Pri prevzatí predvolania v Srbsku obžalovaný už 14.03.2025 (súdu odpoveď doručená až 05.05.2025, zv. 29, 8916) jasne uviedol, že nedáva súhlas na konanie v neprítomnosti a to práve na radu svojho zvoleného obhajcu. Jeho zvolený obhajca i obžalovaný mali už v tom čase doručené opatrenie o ustanovení náhradného obhajcu (zv. 28, 8758, 8760). Z tohto dôvodu, keďže súd obom oznámil, že hlavné pojednávanie sa neruší a bude sa konať, iba neustanovenie sa obžalovaného mohlo zabrániť vykonaniu hlavného pojednávania už 03.04.2025, čo obžalovaný aj urobil. Dôvod, že sa na hlavné pojednávanie ustanoví, ale len so zvoleným obhajcom, súd vyhodnotil ako iluzórny, obštrukčný, pretože obžalovaný a jeho zvolený obhajca už na predchádzajúce písomné výzvy súdu dlhodobo nereagovali a obhajca požiadal o preloženie nariadených termínov pojednávania bezprostredne pred ich začiatkom, pričom išlo o konanie s medzinárodným prvkom, v ktorom zaslanie predvolania s potrebnými písomnosťami, ich preklady a právna pomoc, vrátane odpovedí trvajú minimálne dva mesiace, zvolený obhajca pritom o týchto uvádzaných nedostatočných dôvodoch na odročenia hlavného pojednávania vedel dávno predtým, ako ich štyri dni pred otvorením pojednávania predostrel súdu. Po včasnom a riadnom ustanovení náhradného obhajcu tak obž. O. využil poslednú možnosť - neustanoviť sa na hlavné pojednávanie, a tak obštrukčne znemožniť vykonanie nariadeného hlavného pojednávania. Obžalovaný sa zdržiava v Srbsku a preto súd nemal inú možnosť, iba konať ďalej ako proti ušlému, pri zabezpečení jeho práva na obhajobu. Súd znova podotýka, že obžalovaný sa aj napriek tomu mohol na hlavné pojednávanie 12.05.2025 ustanoviť, o čom boli obžalovaný i jeho obhajca v rámci odôvodnenia opatrenia o konaní proti ušlému poučení (zv. 28, 8848). O. sa na toto odročené pojednávanie, hoci vyhlasoval, že sa ho zúčastní len so svojim zvoleným obhajcom paradoxne opäť neustanovil, a to napriek tomu, že sa už ustanovil jeho zvolený obhajca Mgr. Krakovský. O. mal teda možnosť byť prítomný na hlavnom pojednávaní a vyjadrovať sa k vykonávaným dôkazom, predniesť záverečnú reč, čo však napriek poskytnutým možnostiam nevyužil. Ak obhajca na pojednávaní uviedol, že sa obžalovaný neustanovil z dôvodu, že sa koná proti ušlému, znovu išlo iba o klamivý, iluzórny dôvod, v rozpore so všetkými už vyššie uvedenými skutočnosťami. Navyiac to len potvrdzovalo predošlý záver súdu, že obžalovaný nemal a nemá skutočný, opravdivý záujem uplatniť svoje práva obžalovaného na nariadenom hlavnom pojednávaní, ale iba obštrukčne konať s pravdepodobným cieľom oddialiť súdne rozhodnutie.

Súd však musel konať v posudzovanej veci, okrem iného aj v súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania, pretože hoci bol obžalovaný už 25.07.2023 právoplatne uznaný vinným z obzvlášť závažnej drogovej trestnej činnosti, doteraz nebol naplnený aj účel trestu, keďže O. sa cieľavedome a po dlhší čas (1 rok, 6 mesiacov a 4 dni) vyhýbal jeho výkonu a nebola tak dlhodobo naplnená individuálna aj generálna prevencia uloženého trestu. Z obsahu už vyššie uvedenej policajnej správy pritom vyplýva podozrenie, že zázemie v Srbsku mu mal poskytovať Z. V., trvale bytom v Z., občan Srbska, ktorý bol taktiež hľadaný políciou pre podozrenie z rozsiahlej drogovej trestnej činnosti, pričom na túto osobu boli vydané zatýkacie rozkazy v inej trestnej veci Špecializovaného trestného súdu. Drobná pisárska nezrovnalosť v predvolaní pre obžalovaného založenom v spise (zv. 27, 8600) nespôsobila, že by obžalovanému i jeho zvolenému obhajcovi nebolo úplne jasné, že obžalovaný je predvolaný na hlavné pojednávanie vo svojej trestnej veci (trestná vec proti obž. O. O. a spol.), ktorého predmetom bude vykonávanie dokazovania a nasledovný výrok o treste obžalovanému po povolení obnovy konania, čo vyplýva z kompletného obsahu predvolania, doručovaných listín prostredníctvom právnej pomoci - tu už je správne „O. O.“ - 8648, 8676, 8677 i súdnych rozhodnutí (zv. 27, 8601, 8603, zv. 28, 8644-8689, 8767, 8842, 8850, zv. 29, 8927, 8958), rovnako i z písomných odpovedí obžalovaného a jeho zvoleného obhajcu (zv. 28, 8794, 8799, 8811, 8833, 8879, 8921).

S ohľadom na uvedené, senát rozhodol v pomere hlasov 3 : 0 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto výroku o treste rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.